

Servizo de correo

(versión 2.0)

Índice

1. Elementos principais do servizo de correo	2
2. Axentes de correo	2
3. Funcionamento do correo electrónico	3
3.1. Envío de correo	3
3.1.1. Remitente e destinatario no mesmo dominio	4
3.1.2. Remitente e destinatario en diferentes dominios	4
3.2. Recepción de correo	4
3.3. POP ou IMAP?	5
4. Extensións MIME	5

Resumo

O servizo de correo electrónico permite o envío de mensaxes entre usuarios en modo asíncrono, é dicir o destinatario dun correo electrónico pode non estar conectado na rede cando se envía e recibilo máis tarde cando se conecte á rede. Para a maioría dos usuarios o funcionamento é transparente, o cal significa que non é necesario entender como funciona o correo electrónico para poder utilizalo.

1. Elementos principais do servizo de correo

Mensaxe: é a información que transmite o servizo de correo electrónico. Consta dunha cabeceira e do corpo do texto.

Cliente: é un programa de usuario que permite editar as mensaxes, envialas cara a un servidor ou descargar os correos recibidos para deles dende unha caixa de correo de usuario.

Servidor: é un software que se encarga de recibir a comunicación dun cliente e de dirixila cara a outro servidor ou transferilos ao usuario destino. Máis adiante veremos que hai dous tipos de servidores: de transferencia (ou de intercambio) e de descarga (ou de entrega). Os servidores serían o mesmo cós carteiros que se encargan de recoller as cartas en papel, selecciónalas, levalas cara ao seu destino e deixalas nas caixas de correo da casa á que van dirixida.

Contas de correo: son as identificacións para os remitentes do correo electrónico e os destinatarios. Un usuario pode ter moitas contas de correo e cada unha estar rexistrada nun servidor distinto con cadansúa caixa de correo propia. As contas teñen o formato: nome@dominio, como por exemplo *dire@insti.lan*, sendo o nome escollido polo usuario e o dominio ao que pertence o equipo que a ten rexistrada. Cando se vai a enviar un correo electrónico, consúltase no DNS o nome do dominio para buscar servidores de correo dese dominio (registros MX da zona).

Caixa de correo: é un espazo de almacenamento dun servidor onde se gardan as mensaxes destinadas aos usuarios. Cada conta ten asignada unha caixa de correo. É igual que a na nosa casa, hai un sitio onde o carteiro deixa as cartas dirixidas a nós.

Contas de correo redirixidas: son contas ás que se asocia unha caixa de correo pertencente a outra conta doutro dominio. Se eu son o administrador do dominio pode ter dúas contas: *admin@insti.lan* e *postmaster@informatica.lan* e redirixir unha á outra para só estar pendente dunha delas.

Alcume (Alias): son contas ás que se asocia unha caixa de correo doutra conta do mesmo dominio. Por exemplo, *profes@aula.com* pode ser redirixida a *departamento@aula.com* e entón os correos enviados a *profes@aula.com* almacenaranse na caixa de correo de *departamento@aula.com*

2. Axentes de correo

Un axente de correo é un software que se encarga de realizar algunha operación coas mensaxes de correo. Na transmisión do correo electrónico fundamentalmente interveñen tres axentes:

MTA *Mail Transfer Agent*: é o servidor de correo, un software que se encarga de recibir o correo, reenvialo a outro axente MTA ou deixalo almacenado nunha caixa de correo do usuario. Un axente MTA debe ter asociado un rexistro MX nunha zona dun dominio para que se poida coñecer a que equipo se ten que enviar a mensaxe destinada a contas dese dominio. Un exemplo de MTA é *postfix*

MDA *Mail Delivery Agent*: é o axente que entrega os correos. Imos traballar con *dovecot*.

MUA *Mail User Agent* : é un programa de ordenador usado para ler e enviar correos electrónicos. Nun MUA un usuario pode iniciar sesión cunha ou con varias das súas contas. Para cada conta

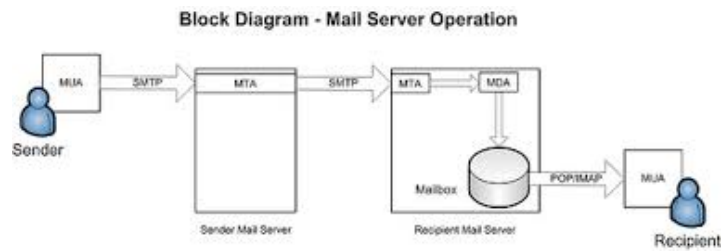

Figura 1: Axentes de correo

o usuario ten configurado cal vai a ser o MTA que se encarga da transferencia dos correos que vaia enviar e cal vai ser o MDA que se encarga de entregarlle o correo almacenado na caixa de correo de usuario.

3. Funcionamento do correo electrónico

O usuario dunha conta que queira enviar ou recibir unha mensaxe precisa dispoñer dun MUA. Se está instalado no sistema do usuario, chámase cliente de correo electrónico tales como *mailx*, *Mozilla Thunderbird*, *Microsoft Outlook*,... Cando se usa unha interface de web para interactuar cun servidor de correo adóitase chamar *webmail*.

Cando se envía un correo electrónico a mensaxe encamiñase de servidor en servidor ata chegar ao do receptor. Un MUA envía a mensaxe a un MTA que ten a tarefa de transportalos cara ao MTA do destinatario. En Internet os MTA comunícanse entre si usando o **protocolo SMTP** *Simple Mail Transfer Protocol* e xa que logo chámanse servidores SMTP (ás veces servidores de correo saínte).

O servidor SMTP comunícase cos clientes polo porto TCP 25. Os clientes poden usar calquera porto maior ca 1024. SMTP é un protocolo inseguro porque transmite a información en texto plano e non require autenticación pero é bastante normal que SMTP traballe sobre conexións seguras nas que se cifra a información. Non requirir autenticación pode ocasionar graves problemas xa que calquera podería solicitar o envío de correo malicioso a través dun servidor SMTP.

O protocolo SMTP é un exemplo de protocolo **tipo pull**, o que significa que é o emisor quen inicia a transferencia. Considérase pull se un usuario dá a orde de enviar a mensaxe que acaba de teclear ou se un MTA que envía un correo a outro MTA.

3.1. Envío de correo

Mediante o protocolo SMTP establécese unha conexión na que o cliente solicita o envío dunha mensaxe de correo ao servidor para que se encargue de transportalo cara a outro servidor ou ben de almacenalo en caixas de correo de usuario.

Imos ver como interveñen os axentes no envío dun correo dende un remitente cara a un destinatario. Analicemos dous casos distintos: que remitente e destinatario estean no mesmo dominio, por exemplo en distintas oficinas dunha mesma empresa ou que esteamos en dominios diferentes, por exemplo que mandemos un correo a unha conta de gmail.

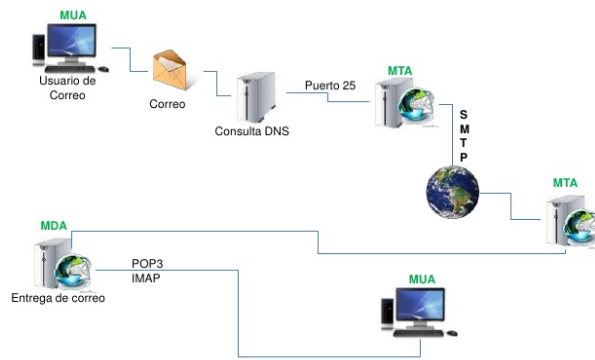

Figura 2: Funcionamento do correo

3.1.1. Remitente e destinatario no mesmo dominio

Un usuario *manolo@insti.lan* utiliza un MUA para escribir un correo destinado a *maripili@insti.lan* pertencente ao mesmo dominio. Cando se envía o correo o MUA actúa como cliente SMTP para enviar o correo ao MTA que actúa como servidor SMTP no dominio *insti.lan*. Dado que remitente e destinatario pertencen ao mesmo dominio do MTA compróbase que ese destinatario ten conta de usuario no dominio. Se é así entrega o correo.

3.1.2. Remitente e destinatario en diferentes dominios

Un usuario *ana@aula.com* utiliza un MUA para editar un correo destinado á conta de usuario *lois@aulabuntu.com* pertencente a outro dominio. Cando Ana envía o correo o MUA actúa como cliente SMTP para enviar o correo ao MTA que actúa como servidor SMTP. Se o destinatario non pertence ao mesmo dominio envía unha consulta ao servidor DNS para descubrir a que MTA debe enviar o correo para que chegue ao seu destinatario. Consulta os rexistros MX do DNS do dominio *aulabuntu.com* para obter o nome do servidor SMTP ao que debe enviar o correo e despois consulta cal é a IP dese servidor. O MTA de *aulabuntu.com* comproba que o destinatario *lois@aulabuntu.com* ten conta de usuario no dominio. Se é así deposita o correo na caixa de correo de usuario.

3.2. Recepción de correo

O MTA do destinatario entrega o correo electrónico ao servidor do correo entrante: o MDA para que o almacene e agarda que o usuario o acepte. Falamos daquela de protocolos **tipo push** nos que o servidor avisa de que chego unha mensaxe e o receptor solicita a descarga da información. Existen dous protocolos principais utilizados para recuperar un correo electrónico dun MDA:

POP3 *Post Office Protocol*: úsase para recoller o correo electrónico, almacenalo ata que se descarga e elimínalo do servidor para deixar acopia só no cliente de correo. Utiliza o porto 110.

IMAP *Internet Message Access Protocol*: gárdase unha copia de cada mensaxe no servidor e o destinatario pode acceder a ela dende calquera MUA que use. Por exemplo pode descargar a

mesma mensaxe de correo no MUA que teña no seu móbil e un rato despois volvelo facer dende un MUA do seu portátil ou usando webmail. As mensaxes quedan almacenadas no servidor. Este protocolo úsase tamén para coordinar o estado dos correos electrónicos (lido, eliminado, movido) a través de múltiples clientes de correo. Emprega o porto 143.

Por estas razóns os servidores de correo entrante chámanse servidores POP ou servidores IMAP. O dono da conta será quen decida o protocolo que prefira configurar.

Usando unha analoxía do mundo real os MTA actúan como a oficina de correo (a área de clasificación e de transmisión, que se encarga do transporte da mensaxe), mentres que os MDA actúan como caixas de correo ou buzóns, que almacenan mensaxes (tanto como lles permita o seu volume), ata que os destinatarios accedan a elas. Ésto permite que os destinatarios non teñan que estar conectados para poder enviarlles un correo electrónico.

Un usuario co correo *manolo@insti.lan* inicia unha sesión no MUA do seu equipo para comprobar se ten correo. O MUA actúa agora como cliente POP3 ou IMAP e contacta co MDA que estará configurado coma servidor POP3 ou IMAP.

O MUA solicita descargar o correo de *manolo@insti.lan*. O MDA do dominio *insti.lan* le a caixa de correo do usuario, obtén as mensaxes almacenadas e entrégallas ao MUA que mostra as mensaxes recibidas ao usuario.

3.3. POP ou IMAP?

Cada usuario debe analizar cales son as súas necesidades para empregar un destes protocolos. Podemos dar algunhas indicacións:

- Xa que o servidor POP non garda copia das mensaxes unha vez que se descargan o espacio de disco do servidor será menor có dun servidor IMAP
- IMAP permite que as contas poidan utilizar tantos MUA e tantos equipos como desexe o dono da conta
- POP non permite borrar mensaxes sen descargar o seu contido completo
- IMAP permite que só se descarguen as cabeceiras das mensaxes mentres que POP cando descarga faino de toda a mensaxe: cabeceiras, corpo e adxuntos.

4. Extensións MIME

O correo electrónico desenvolveuse nos anos 80 cando só se podían enviar mensaxes que empregaran caracteres ASCII de 7 bits. Co paso do tempo foise extendendo o uso e a posibilidade de empregar tiles ou caracteres coma a nosa ñ. Esta ampliación é o que se chaman extensións MIME e son a razón pola que tamén podemos enviar ficheiros adxuntos sen ter que modificar a estrutura dun correo electrónico.

Un correo electrónico consta de cabeceira e o corpo do texto. Na cabeceira inclúe a información do destinatario e do remitente, as datas de envío e recepción e o asunto da mensaxe. Se empregamos MIME a cabeceira terá máis información como pode ser MIME-version, o tipo de contido (nun correo de só texto será `text/plain`) ou datos sobre a codificación usada sendo a máis moderna a chamada *Base64*.

Máis información

- [Introdución ao correo electrónico](#)
- [Manual do IES San Clemente sobre Postfix.](#)
- [Información sobre Dovecot](#)

Material elaborado para traballar na asignatura *Servizos en rede* conxuntamente con:

